

आक

आकाशवाणी, स्त्री, (आकाशाद्वावा वायी।) अश्व-
रीस्त्री वाक्। दैववायी। इति पुराणं।

आकाशसलिलं, स्त्री, (आकाशात्पतितं सलिलं जलं।)
टिथोदकः। इति राजनिर्वाणः।

आकिञ्चनं, स्त्री, (अकिञ्चनस्य दरित्रस्य भावः।
अकिञ्चन + अच्।) अकिञ्चनता।

आकोर्णं, चि, (आड् + कृष्ण विद्येषे + क्षः।) आर्णं।
तत्पर्यायः। संकीर्णं २ सङ्कुलं ३। इत्यमरः।
समाकीर्णं ४। इति शब्दरत्नावली। (थथा,
रुचंशे। प्रथमसर्वं ५० श्लोकः।

“आकीर्णमृषिपनीनासुटजहास्त्रोधिभिः”॥
जलादिमिर्वकाशः। इति भरतः।

आकुञ्जनं, चि, (आड् + कुञ्ज + ल्युट्।) नायमते
प्रश्प्रकारकर्मन्तर्गतकर्मविशेषः। सङ्कोचः।
(प्रसारितस्य संक्षिप्तवस्मादनं। नमनं। वक्ता-
समादनं। यथा। भाषापरिवर्त्ते।

“उत्क्रेपयं ततो वक्तेपणमाकुञ्जनं तथा।
प्रसारणात् गमनं कर्माणेतानि पक्षं च”॥

आकुञ्जनं, चि, (आड् + कुञ्ज + कः।) आकुञ्जं। तत्प-
र्यायः। अस्तं २ अप्रगुणं ३। इत्यमरः। (यथा
आकुञ्जे। “विभवगुरुभिः क्वचैत्स्य प्रतिकृष्ण-
माकुञ्जा”॥)

आकूर्तं, स्त्री, (आड् + कूर्त + क्षः।) अभिप्रायः।
आश्रयः। इति हेमचन्द्रः। (तात्पर्यं। इच्छा। यथा
साहित्यदर्पणे। २४ परिवर्त्ते।
“इत्तेचार्पिताकूर्तं लोलापद्मं निमीक्तिं”। इति
“इदयनिहितं मावाकूर्तं वमद्विरिवेच्छौ”।
इति शाकुञ्जने।)

आकृतिः, स्त्री, (आक्रियते इयं गौरयं अच्चः। इति
अच्यते गौर्णया। आड् + कृ + क्षिन्।) रुद्धं।
श्वरीरः। जातिः। इति मेदिनी। (यथा आकृ-
त्तजे प्रथमाङ्गे।

“किमिव हि मधुराकां महानं नाहातीनां”।
नायमते सामार्थ्यं, जातिः। “आकृतिर्जाति-
विहार्या”। इति नायदूचम्। जातिलिङ्ग-
मित्रात्मा यथा: जातेर्गतिविहितं साकादिसंख्यान-
विशेषो लिङ्गम्। तस्य च परम्परया इत्यादिति-
तम्। जातिद्वासमवायिकारागतावच्छेदिकालिङ्गं
धर्मो यथा: सा इवर्थः इति क्रिति।)

आकृतिच्छा, स्त्री, (आकृता इत्यमिव या।) घोषा-
तकीदृक्षः। खेतघोषा इति भावा। इति रत्न-
माळा। (घोषक्षेत्रेऽस्या विशेषो ज्ञेयः।)

आकृष्टं, चि, (आड् + कृष्ट + कर्मणि + कः।)
कृताकर्षणं। आकर्षितं। (प्रलोभितः, सुखः।
यथा हितोपदेशे। “ततो लोभाकृष्टेन केनचित्
पास्तेनालोचितं”। इति)

आकोकेतः, ऐं, मकरसाग्निः। इति अवैतिस्त्राचं।

आकन्दः, ऐं, (आड् + कन्द + वज्र् + अच् वा।)
रोदनं। यथा। रामायणे।

(“तासामाकन्दश्वेन सहसोदमाभ्युच्छनः”।)
आकान्दं। मित्रं। दारण्युक्तं। भावा। इति
मेदिनी। अधिनिः। (यथा रामायणे।

“तचैव निश्च नागानामाकन्दः अूयते महान्”॥
यथा। पार्विंश्याहृत् परो राजा। इति धरणिः।
(यथा मानवे ७। २०७।

“पार्विंश्याहृत् संप्रेक्ष तथाकन्दच मण्डले”॥)

आक्रमः, ऐं, (आड् + क्रम् + अच्।) आक्रमणं।
तत्पर्यायः। अधिकामः २ क्रान्तिः ३। इति
हेमचन्द्रः। (अधिरोहिः। वासिः। विद्येषः।

अधिगमः। प्राप्तिः। अधिकारः।)

आक्रमणं, स्त्री, (आड् + क्रम् + ल्युट्।) आक्रमकरणं।
(“यः एषवर्ती वृपतिः देशक्रमणादाचर्ति”।
इति कुम्भकभृतः।) व्यापनं। (अतिवर्तनं। यथा,
रामायणे।

“करणकाक्रमणकान्ता वनमच गमिष्यति”।
आरोहणम्। यथा रामायणे।

“न देवलोकाक्रमणं वामरत्वमहं वृणे”॥)

आक्रान्तः, चि, (आड् + क्रम + क्षः।) व्यापकमणः।
अधिकान्तः। आक्रमविश्वदः। इति इत्यायुधः।

(अभिभूतः। पराभूतः। वशीभूतः। यथा मनुः—
“न पार्विंश्यगाकान्ते नोपष्टेन्यज्ञेन्विभिः”।)

आक्रीडः, ऐं, (आड् + क्रीडः + वज्र्।) राजोपवनं।
राजः। साधारणं वनं। इत्यमरः। (केलीकाननं,
लीलामणानं। यथा, रामायणे।

“आक्रीडालङ्कुलं स्त्रीतं सुविभक्तं सुसंख्युं”।
तथा च कुमारे। २। ६७।

“आक्रीडपर्वतास्तेन कल्पिताः स्वेषु वेष्मसु”।
कुरुत्यामन्तपुष्टः खगामस्यातः पौरवः”।
यथा इतिरिवंशे।

“दुष्मनस्य तु दायादः कुरुत्यामः प्रजेश्वरः।
कुरुत्यामादथाक्रीडत्वारस्तस्य चामजाः”॥)

आकोशः, ऐं, (आड् + कृश + वज्र्।) क्रोधाकर्त्तव्य-
निक्षयः। तत्पर्यायः। आक्रोशः २ अभिषङ्गः ३
श्रापः ४। इति हेमचन्द्रः। (यथा रामायणे।

“आक्रीडं मम मातुष्प्रमार्ज्यं एव वर्षम्” इति।)

आकोशनं, स्त्री, (आड् + कृश + ल्युट्।) अभिशापः।
तत्पर्यायः। अभिषङ्गः २ अभीषङ्गः ३। इत्यमरः।

आक्षपाटिकः, ऐं, (आक्षपटे नियुक्तः। आक्षपट +
ठक्।) आकाशर्णकः। धर्माद्यक्षः। इति जटाधरः।
आक्षपादः, ऐं, (आक्षपाद + अग्नः।) नैयायिकः।
इति भूरिप्रयोगः।

आक्षारामा, स्त्री, स्त्री, (आड् + क्षर + ग्निः +
युच्।) मैथूनं प्रति आकोशः। इत्यमरः। यस्त्वा-
निभिस्तं देषः परापुरुषनिभिस्तं स्त्रिया वा दूषयं।

यथा “कृतागम्यागमनस्वं स्थानान्तरं गच्छ”।
इति भरतः। कैनालि अपवाद इति भावा।

आक्षारितं, चि, (आड् + क्षर + ग्निः + क्ष।) पर-
स्त्रियां परापुरुषे वा मैथूनं प्रति मिथ्यादूषितं।
अपवादयत्तं। इत्यमरः।

आत्मिकः, ऐं, आकृकृदृक्षः। इति रत्नमाला।
आचिर गाह इति भावा। (यूतिमित्तः। याश-
क्रीडविशेषः। अच अक्षर्येत्यिति जितो वा

इति अच + वज्र्। यथा मानवे ४। ५५।
“प्रतिभावं दृष्टादाममित्तिं सौरिकृष्य यत्।

आखु

दृष्टशुक्तावशेषं न एतो दातुमईति”।

(“पितमेश्वरमस्त्वं वातिक्षादिकोपलं।
मधुरात्मविप्राकृच्छ वातपित्तश्वत्त”।)

इति चरकः।

“आदिकः पाण्डुरोगज्ञो व्रणः संयाहको लघुः”।
इति सुश्रुतः।)

आक्षीव, ऐं, (आड् + क्षीव + अच्।) अक्षीवः।
श्वोमाङ्गनदृदः। इति रायमुकुटः।

आक्षेप, ऐं, (आड् + क्षिप् + वज्र्।) अपवादः।
इत्यमरः। भर्त्तं। (यथा—नीतिशतके ४२।

‘द्वान्येवाद्येवपूर्वाद्यरमुखरमुखान्द्वर्ष्याखान्द्वर्ष्यन्द्वयन्तः
सन्तः साक्षर्यं चर्यां नगति बज्जमता कस्याभ्यर्थनीयाः’
आकर्षणं।

(“नवपरिक्षयलज्जाभूषणां तत्र गौरीं।
वदनमपहरन्तीं तलृताद्येपमीशः”।)

इति कुमारे। ७। ६५। विनासः। स्थापनं।
“कर्णार्पितो लोध्रक्षयरुद्धे
गोरोचनाद्येपनितान्तगौरे।
तस्यः कपोले पश्मागलाभाद्”।

इति कुमारे। ७। १७ अपहरणं। यथा,—
“यच्चांशुकालेपविलज्जितानां”। १। १४ कुमारे।

उपस्थितिः। यथा साहित्यदर्पणम्।
“मुख्यार्थस्तेतराद्येपो वाक्यार्थेन्व्ययसित्तये”।

इति। काव्यालङ्कारः। इति मेदिनी। (अल-
झारप्रकरणे विशेषो दृश्यः।)

आक्षेपकः, ऐं, (आड् + क्षिप् + वज्र्।) निष्ठाकरः।
आधः। इति मेदिनी। वातरोगविशेषः। तस्य
कारणजद्यत्ते। गिराने यथा—

“यदा तु धमनीं सर्वाः कुपितोऽयोति मादतः।
तदा क्षिप्तायाशु मुङ्गुङ्गदेहं मुङ्गुङ्गः।
मुङ्गुङ्गस्तदाद्यपादाद्येपक इति सृष्टः”।

आक्षोटः, ऐं, (आक्षोट एव सर्वे अग्नः।) आक्षोट-
दृक्षः। पर्वतं जपीलुद्धः। इति शब्दरत्नावली।

(“वातामिष्युकालोटमकूलकगिकोपकाः।
गुरुण्यास्तिष्यमधुरा सोदमाशा वलप्रदाः।
वातज्ञा वृंहेणा दृष्ट्या कपपित्तामिव इन्द्रनः”।)

इति चरकः।)

आक्षोडः, ऐं, आक्षोटदृक्षः। इत्यमरटीकायां
भरतः।

आक्षोदनं, स्त्री, (आड् + क्षुद + ल्युट्।) मृगया।
इत्यमरः।

आक्षरागः, ऐं, (आड् + खण्ड + कलच्।) इक्षः।
इत्यमरः। (यथा कुमारसम्भवे। द्वीपशर्मगृहे १।

“आक्षरागः काममिदं वभावेष्य”।)

आखुनिकः, ऐं, (आड् + खण + इक्ष्।) चौरः।
उन्द्रुः। शूक्रः। इति मेदिनी। (खनित्रादिकं
खननसाधनदर्शणं। खननकर्त्ता।)

आखातं, ऐं, स्त्री, (आड् + खन + क्ष।) आखातः।
देवस्त्रातः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः।

आखुः, ऐं, (आड् + खन + कु।) मूषिकः। इत्यमरः।
(यथा नीतिशतके। “कृताखुर्विर्दं स्वयं विप-
तितो वक्त्रं मुखे भोगिनः”।) शूक्रः। चौरः।